

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra ALt det som hafver Ljf och Aand

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 166.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465735696/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>Vor fangne Sjæl maae længes/ Och takke den trofaste Ven/ 60 Os frelser/ naar vi trænges.</p> <p>VEL derior/ Ædle LYKKE/ dig/ Som Verdens tvang och snare Undgikst saa vel och Lykkelig/ 64 Och nu est uden fare.</p> <p>Lad være/ vj/ som vores art Och Svaghed os tildrifver/ {Pivv} Beklage maae din hedenfart/ 68 Och Sorrig os omgifver.</p> <p>Lad være/ du din anden dig Til ære varst och glæde: Hvorfor hand och saa modelig 72 Din skilsmys maae begræde.</p>	<p>End dog hand før vel tit loed tee Sit Helte-mod och Hjerte/ Naar striden haardest var. Men see/ 76 Hvad gjør ey Længsels Smerte?</p> <p>Ja lad oc være/ du din Tjd Blant os forlænget kunde/ Saa var dog al din diet och jd/ 80 'Til Himlen op at stunde.</p> <p>Du varst for Dydefuld och From: Dig Jorden var for ringe. Din værne-sted och eyedom 84 Du vilde dig til svinge:</p> <p>Hvor nu din Sjæl for Ænglet er/ Och al den frihed nyder/ Som times Lifsens Ædlinger/ 88 Och du for Gud dig fryder.</p> <p style="text-align: right;">A. Bording.</p>
---	---

71.

[144] [Den Højærværdige GUDs Mand
D. Hans Svane,
Til en vel-forskyldt Ære-Minde.
Begravet den 11 Augusti 1668.]

{Zzijv} Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige
Til den Fuldkommenhed/ at hand sig frj kand sig
For dig/ O Libitjn/ hand jo sin skyldighed
4 Aflegge maa til dig/ och gaae til grafven need:
Vort svage Kjød och Blood sig der paa dog forgriller/
At du saa vredelig dit dræbe-verk bestiller/
Och dennem snarist hen af Verden rykker bort/
8 Hves lefnet kunde meest i Verden nytte gjort.

J den sted du din Ret ey nær saa snart udfører/
Med dennem/ hves Udyd och Arrighed mand hører/
Och seer med hjertens harm/ at voxte dagligen.
12 Ney/ Rosen brydes af! Men Tornen staaer igien!
Vor anden Samuel och Ærche-Biskop Svane